

TEMA 11.- DESEQUILIBRIOS E CONVERXENCIA DA DISTRIBUCION DA RENDA

Distribución funcional ou primaria: Aportación dos diferentes sectores productivos a produción.

Distribución persoal ou familiar: distribución funcional-impostos directos-cuotas sociais+prestacións sociais+doacións.

I. REPARTO ENTRE FACTORES PRODUCTIVOS

Excedente bruto explotación EBE (conxunto heteroxeneo de rendas: autónomos)

Remuneración asalariados: coste laboral unitario-CLU (costes laborales por traballador e produción por ocupado) e taxa de asalarización-tA

Tendencia a descender dos CLU a excepción da crise dos setenta e a medrar da tA.

A proporción de melloras da produtividade que se asigna a remunerar os asalariados e decrecente.

Converxencia en tAcon Europa pero sigue existindo unha diferenza na tA (84,2 fronte a 85,4))

II. DISTRIBUCION PERSOAL

Un individuo pode obter rendas salariais e de capital ademais da intervención do .estado.

A partir información de EPF : decilas (10% máis rico verbo do 10% máis pobre), Índice Gini., Curva Lorenz

En España a desigualdade reduce pero segue estando entre países cunha distribución menos equitativa dentro de Europa
POBREZA

Concepto relativo que tende a situarse no 50% da renda (utilizando un so umbral aumentaría nos países pobres e descendería nos máis ricos). En España 1990 15%, 2003=10,1%

Maior probabilidade de ser pobre para inactivos: Na metade sustentador principal pensionista,> 1/3 sustentador principal ocupado, 10% sustentador principal desempregado

A probabilidade de ser pobre para as persoas sen estudos é o dobre que con estudos primarios; sete veces máis cas que remataron estudos secundarios, 10 veces máis cas que teñen estudos superiores medios e 100 veces máis cas que acadaron unha titulación superior.

Tamen traballadores agrarios e sen especialización, >65 anos, membros de familias monoparentales e numerosas teñen máis risco de ser pobres.

III. DISTRIBUCION TERRITORIAL DA RENDA

Teoricamente as rexións con renda per cápita relativamente máis baixa teñen unha maior produtividade do capital e menor do traballo que as de renda máis elevada. Producirase un fluxo de capital das máis ricas as máis pobres e de traballadores das máis pobres as máis ricas tendendo a igualar o crecemento e renda entre rexións.Sin embargo, na práctica observase que a xeografía non é indiferente rexistrándose procesos de concentración de renda e poboación(KRUGMAN).

España, 1955-97: converxencia en termos de PIB per cápita e diverxencia en termos de PIB: non por incremento de PIB senon perda de poboación (na maioría das CC.AA. españolas con PIB p.c. 1955 < media o PIB medra menos ca na media e na maioría das que teñen PIB p.c.>media o seu PIB medra máis ca media.

Detención dos fluxos migratorios dos anos 60 e 70. No periodo 1955-79 prodúcese unha clara redución da desigualdade en termos do PIB p.c.e un aumento en termos de PIB. Entre 1979 e 1997 os cambios foron moito máis moderados.

Productividade do traballo e taxas de ocupación: no periodo 55- 79 todas as rexións teñen unha menor produtividade do traballo e só Galicia unha maior taxa de ocupación. No seguinte periodo as diferenzas baseanse máis nas distintas taxas de ocupación.

Rexións con máis PIB p.c. dobre ca de menor PIB p.c.

No tempo as rexións con menor PIB p.c. melloran a posición especialmente no periodo 55- 79. En termos de PIB non acontece esto:

Declive relativo da comisa cantábrica; expansión das CC.AA. de Valencia e Murcia e recuperación a partir 1975 do eixo do Ebro (Rioja, Navarra e Aragón); forte crecemento de Madrid, Baleares e Canarias. En termos europeos: PIB p.c español=79% do conxunto da UE; maior porcentaxe de rexións nos tramos baixos de renda e ningunha nos altos. As rexións españolas a excepción de Asturias e Cantabria teñen taxas de crecemento maior ca media (Das vinte rexións que máis medran Cataluña, Madrid, Canarias, Aragón e Ceuta e Melilla están nese grupo)¹

As desigualdades interrexionais existentes en España son semellantes as de Francia e Reino Unido pero menores que as da actual Alemaña e Italia.

Intervención a nivel de estado: Fondo de compensación interterritorial , Zonas Urxente

Reindustrialización, Polos de Desenvolvemento, Áreas de Localización Industrial, Sociedades de desenvolvemento Rexional;diferencia entre distribución territorial da imposición e o gasto público.

Europa: Fondos Estructurais: FEDER, FSE, FEOGA-Orientación, IFOP (Obxectivos comunitarios)e

Fondo de Cohesión.